

Magnum Bullarium Romanum, Seu Ejusdem Continuatio

Quæ Supplementi loco sit, tum huicce, tum aliis quæ præcesserunt
Editionibus, Romanæ, & Lugdunensi ...

Ab Innocentio XI. Ad Innocentium XII.

Luxemburgi, MDCCXLI.

16. Viros sanguinum &c. Confirmatio, extensio, & moderatio respectivè
Constitutionum Pii II. Sixti IV. Clementis VII. Pii IV. & Pii V. super
prohinitione quamcumque remissionem, compositionem, vel ...
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74849](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74849)

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub
Annulo Piscatoris die 10. Maji Pontificatus Nostri
Anno primo 1692.

J. F. Cardinalis Albanus.

XVI.

Confirmatio, extensio, & moderatio respectivè
Constitutionum Pii II, Sixti IV, Clementis VII.
Pii IV, & Pii V. super prohibitionem quamcumque
remissionem, compositionem, vel gratiam homici-
dis, illorumque fautoribus, auxiliatoribus, con-
sultoribus, vel complicitibus, nec non Ministro-
rum Justitiæ, querelantium, & testium offen-
soribus concedi absque Romani Pontificis spe-
ciali mandato.

INNOCENTIUS EPISCOPUS.

*Servus Servorum Dei, ad perpetuam rei memo-
riam.*

Exordium.

Viros sanguinum, & dolosos, qui inhumanâ
sevitia, & iræ, seu vindictæ furore suc-
censi, nedum corporibus mortem dare, sed non ra-
rò etiam Salvatoris Nostri Jesu Christi pretiosissimo
Sanguine redemptis animabus, si non sint armis
spiritualibus, divinâ præveniente gratiâ præmun-
itæ, æternam perditionem procurare non perhorres-
cunt, cum Domino abominantes, Nostorumque,
& Sanctæ Sedis etiam in temporalibus immediatè,
& mediatè subditorum tranquillitati, & paci, ac
eorundem, & Ministrorum Justitiæ majori securi-
tati, ejusdemque Justitiæ liberi exercitio, quan-
tùm Nobis ex alto conceditur, consulere cupientes,
inter alias Apostolicæ sollicitudinis curas, quibus
incessanter urgemus, cumque ex spe remissionis, composi-
tionis, gratiosæ rebannitionis, cassationis proces-
sus, seu banni, aut alterius gratiæ assequendæ de-
lictorum hujusmodi facilitatem, & frequentiam
etiam procedere, experientia rerum magistra do-
cuerit, ut hanc quoque detestabilem, & pernicio-
sam spem magis, magisque adimamus, & recida-
mus, ac delicta hujusmodi, quantum fieri potest,
arceamus, ea quæ à Prædecessoribus Nostri Ro-
manis Pontificibus desuper statuta, & providè
ordinata fuisse comperimus, ut eò majorem obti-
neant firmitatem, quò sæpius fuerint Apostolico
præsidio communita, Nostre confirmationis pa-
trocinio roboramus, eaque de novo statuimus, seu
alias ampliamus, immutamus, & in honorem
eximie S. R. E. Cardinalium de Latere Legatorum
dignitatis respectivè moderamus, prout rationabi-
les causæ persuadent, & in Domino conspiciamus
salubriter expedire.

Pius II.
prohibuit
remitti
exilium,
vel saluum
conductum
concedi
homici-
dis.

§. 1. Alias siquidem felic. recordationis Pius Pa-
pa II. Prædecessor Noster, ad cuius audientiam per-
venerat, quod in Terris, locis, & Tenimentis tunc
sibi, & Romanæ Ecclesiæ mediatè, & immediatè
subjectis, quàm plurima etiam ex levibus causis
commissa esse reperiebantur homicidia, idcirco tunc
suos, & Ecclesiæ Romanæ prædictæ mediatè, & im-
mediatè subjectos pacificos fore, & modestos, ac lo-
ca prædicta sicariis, homicidis, & malefactoribus
expurgare desiderans, inter cætera statuit, & de-
crevit: quod omnes illi, qui pro delicto homicidii
fuisent condemnati, seu alias de Civitate aliquâ, &
districtu illius banniti, non possent ad Civitatem,
seu districtum hujusmodi quocunque tempore redi-
re, seu in eis, vel eorum altero moram trahere,
etiam habitâ pace ab hæredibus, vel consanguineis,

seu filiis ipsius occisi, nec Legatus etiam de Latere,
aut Gubernator, qui pro tempore fuisset, vel quivis
alius posset auctoritate Apostolicâ, seu ex officio suæ
Legationis aliquem homicidam sic exbannitum reban-
niri, reducere, seu revocare ad Civitatem, seu distri-
ctum, aut eorum alterum, seu ei licentiam, vel saluum
conductum concedere redeundi, seu morandi in eis,
vel eorum altero in perpetuum, vel ad tempus modi-
cum, sive magnum, nec etiam per diem unum, sive no-
ctem. Quod si secus per quemquam ex prædictis fa-
ctum fuisset, incideret in pœnam excommunicationis
ipso facto sine ulteriori sententiâ declarationis, à quâ
per alium quàm per Summum Pontificem, & tunc
factâ de hoc speciali expressione, non posset absolvi;
ac reductio, licentia, revocatio, salvus conductus, &
cessatio processus, & banni hujusmodi essent ipso
jure nulla, nulliusque roboris, & momenti, adjectis
aliis pœnis, inhabilitationibus, censuris, & Decretis,
& alias, prout in ejusdem Pii, Anno Incarnationis
Dominicæ millesimo quadringentesimo sexagesimo
primo quinto Kal. Februarii Pontificatus sui Anno
Quarto expeditis Literis plenius continetur.

§. 2. Et successivè rec. mem. Sixtus Papa IV. si-
militer Prædecessor Noster accepto per eum, quod
contenta in Literis Pii Prædecessoris hujusmodi à cer-
tis temporibus tunc elapsis non fuerant observata, &
ex illorum non observantiâ subditi prædictæ Eccle-
siæ procliviores erant ad homicidia committenda,
jamque ferè passim homicidia quotidie perpetraban-
tur, & homicidæ præfati ideò ad illa committenda
promptiores existerant, quia sperabant latere, &
suorum excessuum remissionem consequi facile posse;
ac detestabilem, & horrendam talium Sicariorum
nequitiam ad aliorum cautelam opportunis juris re-
mediis prosequi studio cupiens indefesso, habitâ su-
per his cum Fratribus suis prædictæ Ecclesiæ Cardi-
nalibus deliberatione maturâ, & de illorum consilio,
per suas Anno Incarnationis Dominicæ millesimo
quadringentesimo octuagesimo quarto, Kalendis
Aprilis Pontificatus sui Anno Nono expeditas Litte-
ras, Statuta & Decreta Pii Prædecessoris hujusmodi,
& prout illa concernebant omnia & singula in dictis
Literis ejusdem Pii Prædecessoris contenta, Apostoli-
câ auctoritate approbavit, & robur perpetuæ firmi-
tatis obtinere debere decrevit, ac voluit. & præfata
auctoritate de eorundem Fratrum consilio statuit, &
ordinavit, quod condemnati eatenus, & quos in
posterum condemnari contigisset ubilibet in Civita-
tibus, Terris, & locis Romanæ Ecclesiæ mediatè,
& immediatè subjectis pro homicidio, sive ut prin-
cipales, sive ut consilium, auxilium, & favorem
præstantes, suarum condemnationum remissionem,
aut contrâ illas saluum conductum, & licentiam
securè in loco patratæ criminis, vel ei infra quinqua-
ginta millia, ut præfertur, propinquo, commorandi
nullatenus obtinere possent ab alio quàm à Romano
Pontifice, qui pro tempore esset, & alicujus alte-
rius etiam Legati de Latere remissio nemini suffra-
garetur. Et si forsan contingeret, eundem Roma-
num Pontificem induceret ad derogandum iisdem
Literis Pii Prædecessoris, quæ cum tam maturâ de-
liberatione ab eodem Pio Prædecessore emanave-
rant.

§. 3. Deinde piæ mem. Clemens Papa VIII.
etiam Prædecessor Noster facti notorietate edo-
ctus, plures Urbis, Civitatum, Terrarum, Cas-
trorum, Tenimentorum, partium, & locorum
tunc sibi, & dictæ Romanæ Ecclesiæ mediatè,
& immediatè subjectorum contrâ eorundem, &
aliorum Prædecessorum Litteras elatâ cervice de-
venire, ac censuras, & pœnas in illis contentas

Sixtus IV.
confirmat
præceden-
tes, adden-
do arcen-
dos per
millia
quinqua-
ginta à lo-
co delicti,
& solam
remissio-
nem Pon-
tificis suf-
fragari.

Clemens
VII. am-
pliat exi-
lium ad to-
tam Ditionem
Ecclesiasticam.
Contraveni-
entes ap-
prehendi,
complices

sensu

plecti. Ad-
mit omni-
bus facul-
tatem ab-
solvendi.

senfu reprobo parvipendere non vereri, scelerato-
rum insolentis salubriter reprimendis intendens, &
criminoforum temeritatem ultrice iustitiâ cohibere,
ne Literæ prædictæ, quæ providâ deliberatione ab
ipsis Prædecessoribus emanaverant, contemptibi-
les redderentur, sed excessuum perpetratores de-
bita animadversione punirentur, opportunis reme-
diis providere volens, inter cætera Motu proprio
singulas præfatorum, & aliorum Prædecessorum
inibi relatas Litteras cum omnibus, & singulis in
eis contentis pari auctoritate approbavit, & inno-
vavit, & per singulos, quos Literæ ipsæ con-
cernebant, sub censuris & pœnis in eis contentis,
quas contravenientes eo ipso incurrerent, perpetuò
inviolabiliter observari decrevit; Illasque etiam ad
hoc, ut homicidæ, sicarii, exitio, criminosi, re-
belles, aliique infames propter homicidia, & alia ne-
fanda per eos perpetrata excessus, crimina, & de-
lictâ in Civitatibus, Terris, Castris, vel locis eo-
rum, seu in quibus tunc morabantur, banniti, &
condemnati, etiam habitâ pace ab hæredibus, fi-
liis, seu consanguineis occisorum, aut partium
læsarum, non solum à locis circumvicinis usque ad
quingenta milliaria, seu etiam ab omnibus, &
singulis Civitatibus, Terris, Castris, locis, &
partibus tunc sibi, & dictæ Romanæ Ecclesiæ
quomodolibet mediâtè, vel immediâtè subiectis,
banniti, & exules essent, & esse censerentur, nec
in illis, seu eorum aliquo, etiam prætextu cujuscun-
que licentiæ, salvi conductus, remissionis, reductionis,
revocationis, vel alterius gratiæ per eos desuper quo-
modolibet pro tempore obtentæ, moram trahere
possent, & si in eis resedissent, vel reperti fuissent,
capi, detineri, & incarcerari, ac juxta criminum,
& excessuum per eos perpetratorum qualitatem,
& Litterarum Pii Prædecessoris hujusmodi teno-
rem, sub pœnis in iisdem Litteris contentis, per
Officiales Civitatis, Terræ, Caltri, vel loci in qua,
vel in quo deprehensi fuissent, debitis pœnis plecti,
seu inde educi, & ad forum, seu Officiales, ad
quos criminum, & excessuum eorundem punitio
de jure, vel consuetudine pertinebat, remitti de-
berent, extendit, & ampliavit. Et nihilominus
omnia, & singula, prout per Pium, Sixtum, &
alios Prædecessores prædictos statuta, ordinata,
inhibita, decreta, & ordinata fuerant, ita ut Du-
ces, Barones, Marchiones, Comites, Domini
temporales, Vicarii, Feudatarii, Capitanei, Ma-
gnates, Principes, Communitates, Cives, Offi-
ciales, & personæ, ac alii, quos ipsius Clemen-
tis, aliorumque Prædecessorum præfatorum Litteræ
concernerent, ac ipsorum singuli Litteras, & in eis
contenta hujusmodi non observantes, & illis quo-
modolibet directè, vel indirectè contravenientes,
& eis adherentes, eorumque fautores, & com-
plices, singulas censuras, & pœnas prædictas eo ip-
so absque alia declaratione incurrerent, & incurrisse
censerentur de novo: Et ne facilitas veniæ incenti-
vum præberet delinquendi, quibuscunque dictæ Sedis
Legatis, etiam de Latere, ac Nunciis, & Provincia-
rum Rectoribus, nec non tunc suis, & dictæ Ro-
manæ Ecclesiæ Vicariis in temporalibus pro tem-
pore existentibus, & præfatis Communitatibus
omnem super absolutionibus homicidiorum hujus-
modi per eundem Clementem, ejusque Successo-
res Romanos Pontifices, ac Sedem eandem sub qua-
vis formâ, & verborum expressione concessam, ap-
probaram, & innovatam auctoritatem, & facul-
tatem revocavit, cassavit, irritavit, & annullavit,
& si quando similes absolutiones per eundem Cle-
mentem, ejusque Successores Romanos Pontifi-
ces, ac Sedem præfata concedi contigisset, il-
las per Judices, & Officiales, ad quos pertine-
rent, nisi trinæ Literæ Apostolicæ sub interval-
lo unius mensis pro singulis Literis hujusmodi
cum expressâ derogatione earundem ipsius Cle-
mentis Prædecessoris Litterarum desuper emanaf-
sent, nullatenus admitti, vel observari voluit,
& alias prout in ejusdem Clementis Literis An-

Forma at-
tendenda
in absolu-
tione con-
cedenda
per Ponti-
ficem.

no incarnationis Dominicæ millesimo quingente-
simo vigesimo quarto, Prædictæ Idus Junii, Pon-
tificatus sui Anno primo desuper expeditis, ube-
rius continetur.

§. 4. Postmodum ejusdem memoriæ Pius Pa-
pa IV. pariter Prædecessor Noster habitâ super his
cum Fratribus suis S. R. E. Cardinalibus delibera-
tione maturâ, & de illorum unanimi consilio, &
assensu, iisdem modis, & formâ prædictis, qui-
bus idem Clemens Prædecessor Litteras suorum
Prædecessorum confirmaverat, & extenderat, ip-
se pariter Litteras memoratas ejusdem Clemen-
tis, aliorumque Prædecessorum cum eadem expressio-
ne, & extensione, & cum simili, ut præfertur,
revocatione, cassatione, irritatione, & annulla-
tione omnis auctoritatis, & facultatis dictæ Sedis
Legatis etiam de Latere, aliisque prædictis super
absolutionibus homicidiorum hujusmodi per eun-
dem Pium Papam IV. ejusque Prædecessores Ro-
manos Pontifices, ac Sedem eandem sub quavis
formâ, & verborum expressione concessam, appro-
batas, & innovatas, nec non cum eadem, ut præ-
fertur, voluntate, seu Decreto, si & quando si-
miles absolutiones per eundem Pium IV. ejusque
Successores, & Sedem prædictam concedi contig-
isset, per quasdam suas Anno Incarnationis Do-
minicæ millesimo quingentesimo primo, octavo
Idus Januarii Pontificatus sui Anno secundo ex-
peditas Litteras approbavit, & innovavit.

§. 5. Cumque idem Pius Prædecessor accepisset,
nonnullos ex Gubernatoribus, & Officialibus
per eum in diversis Civitatibus, Terris, & locis
Status Ecclesiæ constitutis, & deputatis, forsan
sue voluntatis ignaros, aut alias, prætere pœ-
narum remissionem inquisitis, bannitis, & con-
demnatis super homicidiis per eos pro tempore
perpetratis per eos remitti, gratiamque fieri, &
exinde ab eis compositionem exigi posse, Idcirco
ad tollendum omne dubium, quod exinde
exoriri potuisset, & ne Gubernatores, & Offi-
ciales prædicti, ac quicumque alii ignorantie
ejusdem sue voluntatis, aut quovis alio prætex-
tu in illis se intromittere præsumerent, veriores
dictorum suorum Litterarum tenores, ac si de ver-
bo ad verbum insertæ fuissent, pro expressis ha-
bens, decrevit, & declaravit, gratias, seu re-
missiones, aut compositiones quibuscunque inquisitis,
condemnatis, aut bannitis, ex causâ, vel occa-
sione homicidii animo deliberato, vel casu for-
tuito, aut in rixâ, vel alio quovis modo pro
tempore perpetrati, pro quo pœna ordinaria, vel
extraordinaria imposita, vel imponenda fuisset,
per quoscumque in Civitatibus, Terris, & lo-
cis prædictis Sedis Apostolicæ Legatos, Vicele-
gatos, Gubernatores, vel alios Officiales deputa-
tos, & deputandos, fieri in posterum nullatenus
posse, & illas tantum compositiones, & gra-
tias cum inquisitis, condemnatis, & bannitis hu-
jusmodi, ut supra, ab inde faciendas valere,
illisque suffragari, qui habuissent supplicationes
desuper suâ manu signatas, & per Datarium pro
tempore existentem datas, prout in Cedulâ Mo-
tus ejus proprii, sub Datum sexto Kalendas Maji
Anno Pontificatus ipsius quinto, continetur.

§. 6. Post hæc sim. memoriæ Pius Papa V.
habitâ super his cum Venerabilibus Fratribus suis
ejusdem S. R. E. Cardinalibus deliberatione ma-
turâ, ac de illorum unanimi consilio, & assen-
su, inter cætera ibidem per ipsum decreta, &
sancta, singulas prædictorum Pii II. Sixti, Cle-
mentis, & Pii IV. & aliorum Prædecessorum
Litteras, cum omnibus & singulis in eis respec-
tivè contentis, Apostolicâ auctoritate approba-
vit, confirmavit, & innovavit, illisque perpe-
tuum, & inviolabilis firmitatis robur adjecit,
ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concerne-
bant penitus, ac sub ibi relatis per contrafacien-
tes irremissibiliter incurrendis pœnis, observari
voluit, & decrevit, & alias prout in ipsius Pii

Pius IV.
innovat
Constitu-
tionem
præceden-
tem.

Idem Pius
IV. man-
dat atten-
di solum
absolutio-
nes signa-
tas manu
Pontificis,
& à Data-
rio datas

Pius V.
confirmat,
& innovat
omnia
præmissa.

V. Prædecessoris defuper Anno Incarnationis Dominicæ millesimo quingentesimo sexagesimo sexto, tertio Nonas Julii, Pontificatus sui Anno primo emanatis Literis, quarum & præfatarum eorundem Pii II. Sixti, Clementis, & Pii IV. Prædecessorum Literarum, & Cedula tenores præsentibus pro plenè, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habere volumus, uberius continetur.

§. 7. Nunc verò Nos nequitias hujusmodi fallaciter reprimendis, ne criminorum invalescat præsumptio, illorumque perveritas quoquo modo remaneat impunita, quin ultre iustitiæ perpetuò retundatur, sedulo intendentes, ac infimul quieti, & tranquillitati præfatorum Nostorum, & ejusdem Sedis in temporalibus subditorum, nec non majori Justitiæ Officialium securitati, ac ejusdem Justitiæ liberiori exercitio providere volentes, Motu proprio, ex certâ scientiâ, & maturâ deliberatione Nostri, deque Apostolice potestatis plenitudine, singulas eorundem Pii II. Sixti, Clementis, & Pii IV. Prædecessorum Literas hujusmodi, cum omnibus, & singulis, quæ præmissa, & infrascripta concernunt, & concernere possunt, tenore præsentium approbamus confirmamus, & innovamus, illisque perpetuum, & inviolabilis firmitatis robur adjicimus, ac ab omnibus, & singulis, quos illæ concernunt, & penitus, & sub inibi contentis per contrascentes irremissibiliter incurrendis penis, & censuris, & cum omnibus inibi decretis, & sanctis observari volumus, atque decernimus, firmis, & in suo robore, & statu remanentibus cæteris in iisdem Literis statutis, sancitis, & decretis.

§. 8. Et nihilominus hætenus inquisitos, processatos, condemnatos, aut bannitos, sive uti principales, sive uti mandantes, vel mandatarios, sive uti complices, aut auxilium vel consilium, vel favorem præstantes, ex causâ, vel occasione homicidii, pro quo poena ordinaria, vel extraordinaria imposita fuerit, vel erit, seu imponenda foret, & quos quibuscumque futuris temporibus similiter inquiri, processari, condemnari, seu banniri contigerit, ubilibet in quibuscumque Civitatibus, Terris, & locis Nobis, & Sanctæ Sedi mediâ, & immediatè subiectis, comprehensis, etiam quatuor Legationibus, & Civitatibus Bononiensi Ferrariensi Beneventana, aliisque etiam specialem, & individua expressionem, & nominationem requirentibus, nullo unquam tempore, vel modo ex aliquâ gratiâ, seu compositione, vel per viam cassationis processus, remitti, seu quoquo modo gratioso rebanniri, habitari, seu dispensari, minusque illis aliquem saluum conductum, præterquam pro vero, reali, & necessario servitio justitiæ, & tunc pro eo duntaxat tempore, quod hujusmodi servitio congruat, concedi per quoscumque locorum, & Civitatum Gubernatores, & Justitiæ Officiales, Provinciarum Rectores, dictæ Romanæ Ecclesiæ in temporalibus Vicarios, & quoscumque alios, quantumvis speciali, & individua notâ dignos, ac etiam ipsos de Latere Legatos, salvâ tamen quoad eosdem Legatos infra scriptâ distinctione, seu moderatione, etiam pace ab hæredibus, vel consanguineis, aut filiis occisi habitâ, sine Nostro, & Romanorum Pontificum pro tempore existentium speciali mandato, omnino prohibemus; Ita tamen, ut pro hujusmodi mandato certa, seu præcisâ forma non requiratur, pro ut in superius relatis Literis, quibus in hac parte opportunè derogamus, & derogatum esse volumus, averbatur, sed quocumque legitimo modo illud apparere seu probari sufficiat,

§. 9. Ad hæc omnes, & quaslibet facultates quibuscumque locorum, & Civitatum Gubernatoribus, Justitiæ Officialibus, Provinciarum Re-

toribus, dictæ Romanæ Ecclesiæ Vicariis in temporalibus, & quibuscumque aliis quantumvis speciali, & individua notâ dignis, ac etiam ipsis de Latere Legatis, salvâ tamen quoad eosdem Legatos infra scriptâ distinctione, seu moderatione, super hujusmodi gratiarum, compositionum, cassationum, processuum, remissionum, habilitationum, dispensationum, & saluorum conductuum concessione, etiam per Nos, & Prædecessores Nostros, ac Sedem eandem sub quavis formâ & verborum amplitudine concessas, innovatas & approbatas, omnino revocamus, cassamus, irritamus, & annullamus, & pro revocatis, cassatis, irritis, & nullis, ac si concessæ non fuissent, haberi volumus, & decernimus, & quascumque facultates, si quas in posterum concedi contigerit, servari hujus Nostre Constitutionis formam intelligi, & observari debere omnino volumus, & mandamus.

§. 10. Verum quia in relatis Prædecessorum Nostrorum Literis cæteris omnibus Officialibus, & personis præfatis æquè, ac ipsi de Latere Legatis hujusmodi gratiæ & actus indistinctè prohibentur, omniumque facultates pariformiter revocantur, sive de homicidiis animo deliberato, sive casu fortuito, vel in rixâ, vel alio quovis modo patris agatur; Nos eximiam Legatorum de Latere S. R. E. Cardinalium Dignitatem præ oculis habentes, eosque facultatibus, eâ quâ decet circumspectione, usos esse sperantes, præfatas Constitutiones moderari, illasque, & præsentem Nostram sanctionem quoad præfatos, & pro tempore existentes de Latere Legatos ejusdem Romanæ Ecclesiæ Cardinales locum habere decernimus pro homicidiis animo dolo, & præmeditato commissis, iisdemque de Latere Legatis, ut sibi concessis, seu concedendis facultatibus, quas Nos juxta præscriptam in iisdem præsentibus formam etiam harum serie opportunè concedimus, quoad gratias, & actus prædictos uti possint & valeant, quoriscumque de homicidiis casu fortuito, vel in rixâ, seu aliâ similiter sine dolo, & præmeditatione commissis agi contigerit; iisdemque Constitutionibus in hac parte amplissimè derogamus, & opportunè derogatum esse volumus, & mandamus, firmis tamen, & in suo robore quoad quoscumque alios remanentibus omnibus & singulis, quæ in præfatis & præfenti, Nostre Constitutionibus, quoad omnia homicidia, etiam in rixâ vel casu fortuito, vel aliâ commissâ, statuuntur, & decernuntur.

§. 11. Volentes præterea delinquentibus eorumque fautoribus occasione tum homicidiorum, tum aliorum delictorum anam eò magis amputare, ne Curia & Fisco eosdem inquirendi, & processandi, condemnandi, banniendi, & quoscumque Justitiæ actus explendi impedimentum præbeant, & e converso Nuncios, Birrarios, Notarios, Promotores, seu Procuratores Fiscales, Judices, cæterosque Justitiæ Officiales, & Ministros ad eorum operam attentius navandam, ac querelantes ad operam Justitiæ tutius implorandam, & testes ad veritatem liberius propalandam, spe, & præsidio majoris securitatis excitare, præfatas, & præsentem Nostram Constitutiones sic extendimus, & respectivè locum habere mandamus, ut omnes & quicunque in poenam ultimi supplicii, vel ad trirèmes perpetuò condemnati ex causâ præfatorum Justitiæ Ministrorum, & Officialium, seu partis querelantis, vel testium offensionis, à nemine ex prædictis Gubernatoribus, Officialibus, Rectoribus, Vicariis in temporalibus, & quibuscumque aliis speciali, & individua notâ dignis, & nec ab ipsismet de Latere Legatis S. R. E. Cardinalibus remitti, seu ullam ex gratiis, & actibus superius expressis, minusque aliquem saluum conductum, præterquam pro vero, reali, & necessario servitio justitiæ, & tunc pro eo duntaxat tempore, quod hujusmodi servitio congruat, sine expresse, ut

cumque concessas, etiam Legatis de Latere.

Decernit quoad Cardinales Legatos præmissa procedere solum quoad homicidia præmeditata, & dolo.

Limitat in casibus condemnationis ob offensa Curiam, Querelantes seu Testes.

Sanctiss. D. N. ita pariter confirmat, & innovat.

Prohibet gratias, compositiones, & cassationes processus etiam in quatuor Legationibus, & Civitatibus.

Moderatur Constitutiones Prædecessorum quoad formam justitiæ gratiam à Pontifice obtentam. Revocat facultates quibuf-

præfer-

Mandat
observan-
tiam cum
clausula
sublata, &
Decreto
irritanti.

præfertur Nostro, seu Romani Pontificis pro tempore existentis mandato, obtinere ullatenus possint, & valeant, omnesque & quascunque facultates quoquo modo concessas, quæ præsentibus adversarentur, penitus, & omnino ut præfertur, revocamus, & annullamus, istoque casu, & ad hunc effectum, ut iudiciis ad transmittendam inquisitionem sufficientibus ex processu resultantibus, Iudices, ad quos spectat, servatis solitis terminis ad condemnationem delinquentium huiusmodi expedite procedere teneantur, omnino volumus, & decernimus.

§. 12. Mandantes huiusmodi Nostram Constitutionem, ac omnia, & singula in ea contenta, per quoscunque etiam speciali notâ dignos inviolabiliter observari sub omnibus censuris, & pœnis quæ in superius relatis Prædecessorum Nostrorum Literis imponuntur, & continentur; sicque & non aliter in præmissis per quoscunque Iudices rām Ordinarios, quàm delegatos quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, iudicari, & definiri debere; Irritum quoque, & inane, quidquid fecus super omnibus, & singulis præmissis, vel circa ea à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Derogatio
contrariis.

§. 13. Non obstantibus præmissis, & aliis Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, quibuscunque consuetudinibus, ac omnibus, & singulis illis, quæ dicti Prædecessores in præfatis eorum Literis voluerunt non obstat, aut si aliquibus communiter, vel divisim ab eadem sit Se- de indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per Literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem, & quibuscunque aliis privilegiis, facultatibus, indultis, & Literis Apostolicis, etiam motu proprio, sub quibuscunque tenoribus, & formis, & cum quibuscunque clausulis, & Decretis in genere, vel in specie, & aliis quomodolibet per Prædecessores Nostros Romanos Pontifices, ac etiam Nos concessis, innovatis, & approbatis. Quibus, & singulis, etiam pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, individua, & expressa, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum nihil penitus omisso, & formâ in illis tradita observatâ, inserti forent, eisdem præsentibus pro plenâ, & sufficienter expressis, & insertis habentes, ad effectum præsentium illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat harum serie derogamus, ceterisque contrariis quibuscunque.

Tempus à
quo incipit
obligare
Constitu-
tio.

§. 14. Volumus autem, quòd lapsis viginti diebus, postquam præfentes valvis Ecclesiæ Lateranensis, & Basilicæ Principis Apostolorum, & in Acie Campi Floræ de Urbe per aliquem ex Nostris Curforibus affixæ, & publicatæ fuerint, omnes, & singulos tam in Urbe, quàm in Statu præfatis existentes perinde obligent, & arceant, ac si unicuique eorum personaliter, & nominatim intimatæ fuissent; Quòdque earum transumptis, etiam impressis, manu Notarii publici subscriptis, & sigillo alicujus personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis eadem prorsus fides in iudicio, & extra adhibeatur, quæ eisdem præsentibus, si exhibitæ, vel ostensæ fuissent, adhiberetur.

Fides
transump-
torum.Sanctio
pœnalis.

§. 15. Nulli ergo omnino hominum liceat paginam hanc Nostrarum approbationis, confirmationis, innovationis, decreti, prohibitionis, derogationis, revocationis, cassationis, irritationis, annulationis, mandati, concessionis, & extensionis infringere, seu ei ausu temerario

contraire. Si quis autem hoc attentare præsum- pserit, indignationem Omnipotentis Dei, ac Beato- rum Petri, & Pauli Apostolorum ejus se sci- verit incursum.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem Anno Incarnationis Dominicæ millesimo sexcente- simo nonagesimo secundo septimo Idus Maji, Pon- tificatus Nostri Anno Primo.

Loco † plumbi

B. Card. Prodaturus

J. F. Albanus.

Visa de Curia J. Sacripantes.

D. Ciampinus

Registrata in Secretaria Brevium.

Facultas celebrandi Capitula Provincialia in Ger- mania Fratribus Congregationis Disalceatorum S. Augustini Provincia Germanicæ concessa à Sanctissimo D. N. Innocentio Divinâ Providen- tiâ Papa XII.

XVII.

INNOCENTIUS PAPA XII.

Ad futuram rei memoriam.

§. 1. **N**uper pro parte Dilecti Filii Procura- toris Generalis Congregationis Italiæ Fratrum Ordinis Eremitarum, Sancti Augustini Excalceatorum nuncupatorum Congregationi Venerabilium Fratrum Nostrorum S. R. E. Cardina- lium, negociis & consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositæ expositum fuit, quòd Capitulum Generale dictæ Congregationis Italiæ novissimè sub præfidentia Venerabilis Fratris No- stri Palatii Episcopi Præfessini ejusdem S. R. E. Cardinalis de Alteriis nuncupati, Ordinis prædicti apud Nos & Sedem Apostolicam Protectoris cele- bratum ad favorem Provinciæ Germanicæ ejusdem Congregationis Italiæ Decretum edidit tenoris qui sequitur videlicet. Die 7. Maji S. Ill. 7. post vespertas lectus fuit supplex libellus Provinciæ Germanicæ, in quo repetit preces in aliis Capitulis Generalibus porrectas, quòd ei soli concedatur celebratio Capi- tuli Provincialis, ob particulares rationes adductas, atque etiam ob instantiam Augustissimi Imperatoris, & annuente Eminentissimo, & Reverendissimo D. Cardinale Palutio de Alteriis S. R. E. Camerario Protectore Nostro & præfentis Capituli Generalis Apostolico Præsidente, maturè consideratis con- siderandis decernimus, & statuimus, quòd omnino concedatur, sicut de facto concedimus, ita ut possit incipere Capitulum Provinciale in se- cundo anno præfentis triennii juxta methodum statutam in Capitulo Generali de anno 1628. & in præfenti approbatam, & confirmatam cum non- nullis additionibus, prout in exemplari subscripto ab Eminentissimo prædicto Protectore, & Præside, nec non ab omnibus, & singulis P. P. Definitori- bus Generalis; insuper impartiantur facultatem Pa- tri Calisto à S. Innocentio Procuratori Generali ex præteritis impetrandi confirmationem præfentis De- creti à Sacra Congregatione Statuti Episcoporum, & Regularium præpositæ, & quatenus opus ef- set, etiam robur Apostolicum à Sanctissimo Do- mino Nostro Innocentio PP. XII. omnibus per vo- ta secreta concurrentibus &c. Cardinalis de Alte- riis Protector, & Præsides.

Decretum
Capituli
Generalis
Congrega-
tionis Ita-
licæ ad fa-
vorem
Provinciæ
Germanicæ
ema-
natum.

§. 2. Et proinde pro parte dicti Procuratoris Generalis prædictæ Cardinalium Congregationi supplicato, ut Decretum huiusmodi confirmaret; Emanavit ab eadem Congregatione Cardinalium

Et à S. R. E.
Congrega-
tione con-
firmatum.

Decre-